

Najprej naj tudi v imenu Društva Gibanje za trajnostni razvoj Slovenije pohvalim odločitev, da se da tudi civilni družbi ter ostalim možnost, da se v razprave, ki se odvijajo v parlamentu, vključijo z malo več kot le par minutami, ki so ji sicer namenjene v okviru razprav na odborih.

Glede na podano zahtevo, da se naj osredotočimo na nekaj izpostavljenih vprašanj/dvomov, se v našem društvu ob tej priložnosti osredotočamo na del, vezan na izgubo suverenosti in zahteve po ratifikaciji v nacionalnih parlamentih ter morebitnem posvetovalnem referendumu pri nas.

Jasno je, da je evropska civilna družba zbrala skoraj tri milijone podpisov proti tajnim sporazumom. Tudi civilna družba pri nas je, v okviru Koalicije proti tajnim sporazumom, bila aktivna pri tem. Tako pri evropski kvoti podpisov kot pri aktivnostih na terenu, osveščanju in protestih. V svojih akcijah smo vseskozi opozarjali na vsebino in ravno razkritja, ki smo jim bili priče v preteklih tednih, nam potrjujejo, da je bil naš strah več kot utemeljen. Nobenega dvoma ni, da gre za kapitalski pritisk velikih kooperacij in ZDA na EU, na našo hrano, na naše standarde, na našo socialno politiko, na našo vodo, na naše kmetijstvo; skratka, praktično na vse, kar imamo in kar je za preživetje in kvaliteto življenja pomembno. Povsem jasno nam mora biti, da imajo tovrstni poskusi in pritiski neposreden vpliv na našo suverenost; če se uresničijo, bomo postali talci velikih korporacij. Sprevrženost misli in delovanja le teh še stopnjujejo njihova prizadevanje za možnost izterjave odškodnine, če se razmere ne bo že v startu odvijale v njihovo korist.

Človek bi pričakoval, da nas je po vseh krizah, kjer poleg kapitala tudi politika ni ostala povsem neomadeževana, končno le srečala pamet, pa vendar ponovno vidimo, da se, očitno, še vedno nismo ničesar naučili. Vse se odvija v nekakšni blazni skrivnostnosti in vse se počne na način, ki ga v današnjem času, ki je, kljub vsem pomislekom, vendarle čas demokracije, ne moramo popolnoma razumeti. Vsebina, ki bo tajna še več let? Razočarani smo, da je Evropska komisija, očitno, veliko bolj pripravljena ustreči zahtevam ZDA po tajnih pogajanjih, ob tem pa ne prisluhne zahtevam ljudi, katerih interese naj bi, konec koncev, zastopala po objavi vseh besedil. Vsi postopki, vsa nasprotovanja ratifikacijam v nacionalnih parlamentih, vse to dokazuje dejstvo, da gre za noro izsiljevanje velikih korporacij in kapitala.

Naj ponazorimo, kako demokratično se sprejema tovrstne sporazume na primeru sporazuma CETA. Kot vse kaže, bo ta sporazum, stopil v »začasno veljavo« - kot se temu že reče v trgovinsko pogajalskem žargonu, kar v bistvu pomeni, da bo pričel veljati takoj, ko bo oz. če bo, potrjen samo (!) v evropskem parlamentu. Naš Državni zbor bi tako glasoval o ratifikaciji nečesa, kar pravzaprav že velja in nas obvezuje! Vprašanje je na mestu, čeprav je retorično: Je takšno glasovanje v nacionalnem parlamentu sploh še smiselno? Če tudi so bili, na primer, narejeni nekateri lepotni popravki glede arbitražnih sodišč, se izsiljevalci tovrstnemu hitrozačasnemu postopku še vedno niso odrekli. To še dodatno podčrtuje domnevo, da je interes zgolj izkoriščanje, izkoriščanje in še enkrat izkoriščanje.

Razkriti dokumenti dokazujejo, da namerava vlada ZDA v sporazumu TTIP doseči vse, kar so od nje zahtevale korporacije; dejansko so vse niti v rokah velikih korporacij, ki želijo poseči v naše kmetijstvo in na naš trg ter vsiliti, med drugim tudi svojo gensko spremenjeno hrano, hrano proizvedeno z nižjimi standardi, kot veljajo pri nas, hrano preobremenjeno s pesticidi in podobno ter tako uničiti naše kmetijstvo. Četudi se naša politika brani, da takšne, na različne načine kontaminirane hrane pri nas ni, dokazuje dejstvo, da se na naših tržnicah prodaja hrana iz tujine, ki je nabrana kot dnevni višek na tržnicah od Trsta do Milana, ravno nasprotno. Ali pa dejstvo, da ne storimo ničesar ob dejstvu, da uvažamo hrano iz držav, kjer se uporabljajo pesticidi, ki so pri nas v Sloveniji že leta prepovedani.

Očitno državi in njenim odločevalcem ter kreatorjem politike ni za ta vprašanja in probleme dosti mar, ker ni moč opaziti nobenega ukrepanja. Kako naj ob vsem tem ne-ravnanju verjamemo (!), da bo država, politika, ukrepala proti velikim korporacijam in se/nas znala varovati pred pritiskom kapitala? Proti tem nedotakljivim, če že sedaj, ko so težave manjše in nasprotniki manj močni, dovoljuje početja, ki nam vsem škodujejo?! Pred časom smo imeli na obisku iz tujine Sharon Treat in Maude Barlow, ki sta predstavili svojo neposredno in negativno izkušnjo z vplivi sporazumov NAFTA. Morda nam bo lažje verjeti njuni življenjski izkušnji, kot pa pozivom slovenske in evropske civilne družbe zoper nevarnost tovrstnih sporazumov.

Politika, v povezavi z delom gospodarstva, rada reče, da nam, kot laični civilni javnosti vsebina ni jasna, in da nasprotujemo, ker pač civilna družba vedno nekaj nasprotuje, ker da je taka drža v njeni naravi – da je nergava. Vendar strokovna javnost, tako preko študij kot preko svojih razprav, poudarja, da je srž problema konflikt med standardi in željo po prevladi in uveljavitvi nižjih standardov, ki jih imajo v ZDA, nad višjimi, ki jih imamo (še vedno) pri nas v EU. Skratka, za zniževanje naših, evropskih standardov življenja na raven, ki jo poznajo v ZDA, za katero vemo, da je v njej vse plačljivo, od zdravstva do šolstva. Ne gre prezreti nevarnega dejstva, da imajo v ZDA v nekaterih mestih že tudi sprivatizirano vodo in da se lahko za predelavo hrane praktično uporablja vse, kar se komu zljubi.

V primeru, da se ne bomo podredili diktatu, nam grozijo z embargom. In, ne gre »samo« za hrano; isto velja tudi za okoljevarstvene standarde, isto velja tudi za socialne standarde, standarde glede minimalnega plačila za delo, isto velja ... skratka velja za vse, kar smo v letih svoje suverenosti ohranili, nadgradili, dosegli in si priborili. Skratka, brez velikega pretiravanja, lahko trdimo, da s podpisom teh sporazumov, podpisujemo lastno smrtno obsodbo.

Evropska politika je rekla, da naj bi šlo pri opozarjanju na posledice za vihar v kozarcu vode. Večina evropskih poslancev, razen redkih izjem, kot so Igor Šoltes in podobni- za kar jim izrekamo priznanje in zahvalo, so v Evropskem parlamentu dvigovali roko ZA tajne sporazume. Ne glede na siceršnje jasno izraženo nestrinjanje njihovih volivcev, kar kaže na neverjetno aroganco izvoljenih poslancev v EU parlamentu in očitno tudi na njihovo prepričanje, da bolje od nas vedo, kaj je za nas vse skupaj najboljše.

Stopnja zavedanja pomena in usodnosti odločanja glede teh vprašanj se je jasno pokazala tudi v našem parlamentu, ko so se, na poziv za udeležbo na tečaju za morebitno rokovanje in pregled tajnih sporazumov in branje v varni sobi, odzvali le štirje poslanci: predsednik državnega zbora in kolega iz njegove stranke in poslanka ter poslanec koalicije Združena levica. Politika nam laže, da prinašajo sporazumi dvig naših standardov. Le v čem, se lahko in moramo vprašati! V klečeplazenju in aplavdiranju Ameriki, morda?

Pohvala gre Greenpeacu. Ponovno so si upali nam odpirati oči. Z njimi smo dobili možnost neposrednega vpogleda v zakulisje pogajanj in zahtev, ki jih postavlja ameriški kapital. Če so do sedaj v javnost uhajali le deli sporazuma, smo sedaj izvedeli, kako ta sporazum sploh nastaja. In če so že pogajanja potekajo v takem jeziku in duhu, vsebina pač ne more biti nič boljša in je, seveda, vse naše opozarjanje, o realnosti zmanjšanja naših pravic, še kako na mestu in opravičeno.

Torej, če malenkostno povzamemo in poskušamo povedano osvetliti še na en način: Tajni sporazumi bodo, ko bodo stopili v veljavo, postavljeni NAD nacionalno zakonodajo. Naj ponovimo še enkrat – postavljeni nad nacionalno zakonodajo!

Mi bomo morali svojo zakonodajo prilagajati njim, ne oni svojih pohotnih želja naši! Zakonodaja, naklonjena državljanom in državljanom, bo izravana in nadomestila jo bo zakonodaja naklonjena kapitalu, večanju dobička in nad-izkoriščanju naših skupnih naravnih, planetarnih virov.

Če tudi opozorilo, da nam grozi izguba suverenosti in totalna prevlada kapitala nad družbo, ni dovolj, potem nam je jasno, da večini politike ni nič več jasno. To se je dokazalo tudi na torkovi skupni seji odborov za kmetijstvo in EU. Vsi sklepi predlagatelja so bili poteptani, vsi sklepi koalicije potrjeni. Koalicija se gre očitno za boj proti tistim, ki ugovarjajo in ugovarjamo njej in tem sporazumov. Podprli jih bomo, pravijo, pa naj stane kolikor hoče, tudi če je cena naša suverenost.

Tajni sporazumi bodo odločali in določili usodo vseh nas. Zato vztrajamo pri zahtevi, da se o tem ne odloča v Evropskem parlamentu, tudi v tork smo slišali koalicijo, ki pravi, da so tam poslanci v vlogi političnih skupin in ne držav, v katerih so bili izvoljeni. Vztrajamo pri zahtevi, da se o tem odloča v nacionalnih parlamentih! In še bolj jasno: zahtevamo, da o se o tem odloča na posvetovalnem referendumu. Gre se za našo skupno in posamično usodo. Gre se za naša življenja. Zato nam mora naš parlament dovoliti, da o tem odločamo mi, torej narod.

Očitno večina politike še vedno podcenjuje moč kapitala in moč lobijev, ki delajo zanj. Očitno je večini politikom malo mar, kaj se bo smelo pri nas sejati, obdelovati, obirati, ali žeti in konec koncev, tudi jesti. Prav malo ji je mar za GSO, kemijska sredstva in vse ostalo, kar v ZDA že tako in tako ponujajo v umetno pridelani hrani.

Očitno je večini politike prav malo mar za lasten narod, lastno državo, lastno samostojnost, lastno suverenost, lastne potomce. Pa saj to že tako in tako dokazuje iz dneva v dan, ne le v primerih tajnih sporazumov.

Zatorej: jasen NE vsem tajnim sporazumom in jasen JA takojšnji prekinitvi pogajanj, ohranitvi naše suverenosti, naših pravicam in našega življenja!